

сията. Но азъ се питамъ, на какво дерогира чл. 1 отъ законопроекта. Установява се една подсѣдностъ не родова, а лична въ София. Защо? За да нѣма противоречия въ различнитѣ решения първо, и второ, защото се отнася до това, което е признато въ арбитражния съдъ не, което е признато отъ нашитѣ власти, отъ присѣдата на военно-полевия съдъ, че въ случая има организация Деклозиеръ. По общото право, по гражданската процедура, кѣде завеждамъ азъ дѣлата срещу компании, организации, дружества? Въ седалището имъ. Седалището на Деклозиеровата организация е София. Но вие веднага ще запитате: защо азъ не оставямъ процеситѣ да се решаватъ по общата процедура? Заради това, защото веднага ще дойдатъ всички тѣзи решения на военно-полевия съдъ, на военно-касационния съдъ, на арбитражния съдъ и всички тѣзи философии, които тукъ се развива безъ познаване на работата, за да се разисква по въпроса за подсѣдността, да отиде работата съ месеци, въ първа, втора и пр. инстанции, когато въпросътъ е много ясенъ. Дерогираме ли на нѣкого права, създаваме ли изключително положение? Не, г. г. народни представители. Ако не се лъжа, такъвъ е и чл. 156 отъ закона за гражданското сѣдопроизводство — може-би паметта ми измѣнява за нумерацията на члена. Кѣде трѣбваше, г-да, да бѣде изпълненъ договорътъ? Договорътъ трѣбваше да бѣде изпълненъ въ София. Азъ имамъ право на изборъ: или София, или мѣстожителството на ответника. Защо се говори, че тукъ има нѣщо неконституционно?

Н. Мушановъ (д): Извинете, г. министре, че Ви прекъсвамъ. Желая да се освѣтли въпросътъ. Българската държава суброгира Деклозиеръ въ неговитѣ права. Решението на арбитражния съдъ се отнася само до конфискуванитѣ храни и до аванса, който Деклозиеръ има въ Българската търговска банка. Обаче по пунктъ 4 отъ решението българската държава има всички права, които би ималъ Деклозиеръ спрѣмо агентитѣ си; значи и суми извънъ тия за конфискуванитѣ храни българската държава може да дири. Въ право ли е българската държава да направи туй, когато поема само тази суброгация, която е дадена по арбитражното решение?

Министъръ В. Молловъ: Това не се отнася до чл. 1. Когато дойдемъ до този въпросъ, ще отговоря и на него, за да видите колко предпазливо действувамъ.

Н. Мушановъ (д): Именно — затуй повдигамъ този въпросъ.

Министъръ В. Молловъ: Нищо неясно нѣма въ тази работа. Има само едно ясно: всѣки иска да се покрие — това